ऋयोध्याकाएउं

LXXXV.

वृत्रं मंकालनं कृता भरतः पृथिवीपतेः। जलक्रियां पितृधीमान् कर्त् समुपचक्रमे ॥१॥ पुण्यां पुण्यज्ञलां पूर्णी मरुर्षिगणसेवितां । उदकं स पित्रदीतुं सरितं शर्युं ययौ ॥ २॥ ग्रवगान्य ततः पुण्यां शर्यं समुन्हज्जनः । ददौ पितरमुद्दिश्य भरतः सलिलाञ्चलिं ॥ ३॥ ददतः सलिलं तस्य भरतस्य मकात्मनः । सानिध्यं सरितः पुण्याः शरुष्वाः प्रययुस्तदा ॥ ।। ।। विपाशां च शतदुश्च गङ्गा च यमुना तथा । सरस्वती चन्द्रभागा तथान्याः सरितो वराः ॥५॥ तामां नदीनां पुण्यानां मिललेन दिवं गतं। पितरं तर्पयामास भरतः ससुद्धज्जनः ॥ ६॥ स च पौरजनः सर्वः सामात्यः सपुरोहितः । तर्पयामास राजानं सत्तिलेन विधानतः ॥ ७॥ ततः कृबोदकं सर्वे पौरजानपदा जनाः। पृथगाश्वासयामासुर्भरतं शोकलालसं ॥ छ॥ त्राश्चास्यमानस्तेश्चापि भरतः प्र**ययौ ततः** । तैरेव सिहतो प्योध्यां सीदमानो मुझर्नुङः ॥ १॥